

לקחי קורונה

הבידוד הממושך (ששה שבועות) שהוטל על כל מי שמתגורר/ת בדיר מוגן, ללא אבחנה ע"פ גיל, מצב בריאותי, קוגניטיווי, משפחתי או אחר, היה חוויה טראומטית. ההפחדה היתה כה חריפה שמקצת הדיירות ממש פחדו לצאת מן הבניין עם הסרת הסגר.

הסגר המוחלט הונחת עלינו שבוע לפני חג הפסח, ללא שלב מעבר לצורך התארגנות. כך נוצר המון לחץ, ולא זכינו לתמיכה ממוסדת במצב הקיצוני שנקלענו אליו.

להלן אתייחס בממוקד להתנהלות העניינים בדיר המוגן שבו אני מתגוררת זה שלוש שנים, "יד מאיר", רח' הנשיא 14, ירושלים (סניף של "ורה סלומון" בכפר סבא).

יש בבית שתי עובדות בלבד (מלבד כתריסר מטפלות ומטפלים אישיים של דייר או דיירת): **המנהלת** המתגוררת במקום, ואשה המגיעה מדי בוקר ועוזבת כעבור 8 שעות בממוצע, היא מתפקדת כמעין "**אם בית**". לעבודות תחזוקה מביאים קבלנים מבחוץ, הם המשיכו להגיע, בהרכב מצומצם.

עוד בימים כתיקונם המנהלת היתה עובדת 24/7, בשעות הבוקר במשרד, ביתר שעות היממה בכוננות. עם הכרזת מצב החירום היא נדרשה להשגיח על שמירת ההנחיות, מה שהכפיל את העול הרובץ על כתפיה. אין פלא שהיו חריקות, לא כל הדיירות ובני משפחותיהן היו מרוצים מן האופן שבו היא הפעילה את הסמכות שהוענקה לה. אכיפת ההוראות נעשתה ביד רמה, לא היתה התחשבות מספקת בצרכי הדיירות (למשל: בקשתן להפעיל הסקה בלילות הקרים בסוף אפריל/תחלת מאי נתקלה בסירוב בוטה). סידורי הביקור עדיין נאכפים בקפידה – עלבון בפני עצמו, אבל זאת הוראה מגבוה.

מעט הפעילות החברתית בקרב דיירות הבניין הופסקה עוד לפני הטלת הסגר: אין יותר ארוחות צהריים ליד שלחנות סמוכים במועדון, אלא כל דיירת נדרשת לאסוף את הארוחה שלה ליד המטבח ולאכול בביתה. לאחרונה חודשה הקרנת סרטים שבועית (בהתנדבות, ע"י אחת הדיירות) והוסר האיסור הגורף על משחקי שלחן אחרי הצהריים.

מבחינה חומרית למדנו להסתדר איכשהו: בני משפחה וחברים היו מספקים מצרכים, ואם הבית השתדלה מאד לעשות קניות וסידורים למי שאין לה משפחה בקרבת מקום.

מה שהיה חסר (ושתי העובדות העמוסות לא יכלו לספק) הוא ליווי אנושי כדי לצמצם את מימדי הניוון הגופני והנפשי. מתוך ציבור הדיירות צצו שתי יוזמות לארגן קצת פעילות גופנית (למספר קטן מאד של משתתפות), ללא סיוע מבחוץ. אולי עכשיו, בעקבות ההקלות, אפשר לגייס כוח אדם שיסייע בהתאוששות ובתיקון הנזקים שנגרמו לדיירות.

נחוץ גם מעקב: בשנים האחרונות דיירי הבניין היו חלק של מחקר מטעם אוניברסיטת בר-אילן. כדאי להכין שאלונים חכמים ולאסוף עדויות מפי הדיירות בהקדם, כל עוד הרשמים טריים בזכרון.

חשוב להפיק לקחים ולהתוות מדיניות פחות הרסנית לפני המגיפה הבאה – ה' ישמור!